A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2020. június 11.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2004/757/IB kerethatározat – A tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok – A 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja – A 4. cikk (2) bekezdésének a) pontja – A »nagy mennyiségű kábítószer« fogalma – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – Egyenlő bánásmód – 20. és 21. cikk – A bűncselekmények és büntetések törvényességének elve – 49. cikk”

A C-634/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Rejonowy w Słupsku (słupski kerületi bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2018. október 11-én érkezett, 2018. június 20-i határozatával terjesztett elő a

**JI**

ellen folytatott,

a **Prokuratura Rejonowa w Słupsku**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), M. Safjan, L. Bay Larsen és C. Toader bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: M. Aleksejev egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. október 2-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Prokuratura Rejonowa w Słupsku képviseletében P. Nierebiński, K. Nowicki és A. Klawitter,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, J. Sawicka és S. Żyrek, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek, J. Vláčil és A. Kasalická, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– a spanyol kormány képviseletében kezdetben: M. J. García-Valdecasas Dorrego, később: M. J. Ruiz Sánchez, meghatalmazotti minőségben,

– a holland kormány képviseletében M. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében H. Eklinder, A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev és J. Lundberg, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Szmytkowska és S. Grünheid, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. január 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

**Ítéletet**

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2004. október 25-i 2004/757/IB tanácsi kerethatározat (HL 2004. L 335., 8. o.) 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 20., 21. és 49. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a JI ellen jelentős mennyiségű kábítószer és pszichotróp anyag jogellenes birtoklása miatt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

## Jogi háttér

### *Az uniós jog*

3 A 2004/757 kerethatározat (3) és (4) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„(3) A tiltott kábítószer- és prekurzor-kereskedelem területén elkövetett bűncselekmények tényállási elemeire vonatkozóan olyan minimumszabályok elfogadására van szükség, amelyek lehetővé teszik az e kereskedelem elleni harcban a közös, uniós szintű megközelítés meghatározását.

(4) A szubszidiaritás elve alapján az Európai Unió fellépésének a kábítószerrel kapcsolatos legsúlyosabb bűncselekményekre kell összpontosítania. Bizonyos, a személyes fogyasztásra vonatkozó magatartástípusoknak e kerethatározat alkalmazási köréből való kizárása nem jelent [az Európai Unió Tanácsa által adott] iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a tagállamoknak hogyan kell ezeket az egyéb eseteket nemzeti jogukban kezelniük.”

4 A kerethatározatnak „A kábítószerek és prekurzorok kereskedelméhez köthető bűncselekmények” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a következő szándékos cselekmények – amennyiben azokat jogellenesen követték el – büntetendőek legyenek:

a) a kábítószerek termelése, előállítása, kivonása, készítése, felajánlása, értékesítésre való felajánlása, forgalmazása, értékesítése, bármilyen feltétel mellett való szállítása, közvetítése, feladása, tranzitálása, fuvarozása, importálása vagy exportálása;

[…]

c) kábítószer birtoklása vagy vásárlása az a) pontban felsorolt tevékenységek valamelyikének folytatása céljával;

[…]

(2) Az (1) bekezdésben leírt cselekmény nem tartozik e kerethatározat alkalmazási körébe, amennyiben az elkövetők azt kizárólag saját, személyes fogyasztásukra hajtják végre, a nemzeti jogban meghatározottak szerint.”

5 Az említett kerethatározat „Büntetések” című 4. cikke a következőket írja elő:

„(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben meghatározott bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéssel büntessék.

Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett bűncselekményeket maximálisan legalább 1 évtől 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék.

(2) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett bűncselekményeket maximálisan legalább 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék az alább felsorolt valamennyi esetben:

a) amennyiben a bűncselekmény nagy mennyiségű kábítószert érint;

[…]”

### *A lengyel jog*

6 A 2005. július 29-i ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény; a Dz. U. 2005. évi 179. száma, 1485. pont) 62. cikkének (1) bekezdése értelmében a kábítószerek vagy pszichotróp anyagok birtoklása három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

7 A kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a kábítószerek vagy pszichotróp anyagok birtoklása jelentős mennyiségű kábítószert vagy pszichotróp anyagot érint, az elkövető egy évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

## Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 A Prokuratura Rejonowa w Słupsku (słupski kerületi ügyészség, Lengyelország) büntetőeljárást indított JI ellen a kérdést előterjesztő bíróság, a Sąd Rejonowy w Słupsku (słupski kerületi bíróság, Lengyelország) előtt, többek között, mivel 2016. november 7-én jelentős mennyiségű kábítószer és pszichotróp anyag volt a birtokában, ami a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdése szerinti cselekménynek minősül.

9 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy JI e kábítószereket és anyagokat saját használatra tartotta.

10 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 2004/757 kerethatározat nem határozza meg a 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „nagy mennyiségű kábítószer” fogalmát.

11 Kifejti, hogy a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény a 2004/757 kerethatározatot többek között a 62. cikkének (2) bekezdésében hajtotta végre, amely előírja, hogy a kábítószerek és pszichotróp anyagok jelentős mennyiségének birtoklása egy évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés-büntetéssel büntetendő.

12 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy e rendelkezés nem határozza meg a 2004/757 kerethatározat 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „nagy mennyiségű kábítószer" nemzeti jogba való átültetésének megfelelő „jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag" fogalmát sem. Kifejti, hogy a nemzeti ítélkezési gyakorlat kidolgozott bizonyos szempontokat annak meghatározása érdekében, hogy a bűncselekmény elkövetőjének birtokában lévő kábítószerek vagy pszichotróp anyagok mennyisége a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdésében szereplő fogalom alá tartozik-e. E fogalom azonban pontatlan, és azt a nemzeti bíróságok esetről esetre értelmezik.

13 A kérdést előterjesztő bíróság szerint ebből az következik, hogy a hasonló mennyiségű kábítószert vagy pszichotróp anyagot birtokló személyek az említett fogalomnak az ügyben eljáró bíróság általi értelmezése alapján eltérő bánásmódban részesülhetnek, ami sértheti a törvény előtti egyenlőség elvét. Hangsúlyozza továbbá, hogy mivel a 2004/757 kerethatározat nem határozza meg a 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „nagy mennyiségű kábítószer" fogalmát, a tagállamok továbbra is jelentős mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek e fogalom átültetése során, ami azt eredményezheti, hogy az európai uniós polgárokkal szemben eltérő bánásmódot alkalmaznak, aszerint hogy a bűncselekményt melyik tagállamban követték el.

14 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikke (2) bekezdésének az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 7. cikkében rögzített, a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvével való összeegyeztethetőségét illetően.

15 E körülmények között a Sąd Rejonowy w Słupsku (słupski kerületi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni az uniós jognak a [2004/757 kerethatározat] 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt szabályát, hogy e rendelkezés nem zárja ki azt, hogy a nemzeti bíróság a »jelentős mennyiségű kábítószer« fogalmát minden esetben egyedi értékelés keretében értelmezze, és az ilyen értékeléshez nem szükséges valamely objektív kritérium alkalmazása, különösképpen nem szükséges hozzá annak megállapítása, hogy az elkövető e kerethatározat 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt szabály szerinti tevékenységek folytatása, azaz termelés, felajánlás, értékesítésre való felajánlás, forgalmazás, közvetítés vagy bármilyen feltétel mellett való szállítás céljából birtokol kábítószert?

2) A [2004/757] kerethatározatban, különösen e [kerethatározat] 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt uniós jogi szabályok hatékonyságának és eredményességének biztosításához szükséges bírósági védelmi intézkedések – amennyiben [a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény] a jelentős mennyiségű kábítószer tekintetében nem tartalmaz pontos megfogalmazást, és annak értelmezését egyedi esetben az úgynevezett bírósági mérlegelési jogkör alapján eljáró tanácsokra hagyja – elegendőek-e ahhoz, hogy biztosítsák a lengyel állampolgár számára a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályokat megállapító uniós szabályokból eredő hatékony védelmet?

3) Összeegyeztethető e [a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény] 62. cikkének (2) bekezdésében foglalt nemzeti szabályozás az uniós joggal, különösen a [2004/757] kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt [szabállyal], és ha igen, akkor ellentétes e a pszichotróp

anyagok és kábítószerek jelentős mennyisége fogalmának lengyel nemzeti bíróságok általi értelmezése az arra utaló uniós jogi szabállyal, hogy szigorúbb büntetést kell kiszabni arra, aki a [2004/757] kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt tevékenységek folytatása céljából jelentős mennyiségű kábítószert birtokol?

4) Ellentétes e az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elveivel ([az EJEE] 14. cikke, [a Chartának] az [EUSZ] 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban értelmezett 20. és 21. cikke) [a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény] 62. cikkének (2) bekezdése, amely a pszichotróp anyagok és kábítószerek lengyel nemzeti bíróságok által elfogadott értelmezése szerinti jelentős mennyiségének birtoklását megvalósító tevékenység tekintetében szigorúbb büntetőjogi felelősséget állapít meg?"

## A Bíróság hatásköréről

16 Először is a słupski kerületi ügyészség azzal az indokkal vitatja a Bíróságnak a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálására vonatkozó hatáskörét, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseivel nem az a célja, hogy a Bíróság értelmezze az uniós jogot, hanem az, hogy egyrészt értelmezze a nemzeti jog egy rendelkezését, mégpedig a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdését, másrészt pedig, hogy e rendelkezésnek a kerethatározattal való összeegyeztethetőségéről határozzon.

17 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság egyes kérdéseivel arra kéri a Bíróságot, hogy foglaljon állást a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikke (2) bekezdésének az uniós joggal való összeegyeztethetőségéről.

18 Mindazonáltal, noha a Bíróságnak nem feladata, hogy az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében értékelje valamely nemzeti jogszabálynak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét, vagy hogy értelmezze a nemzeti törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, hatáskörrel rendelkezik azonban arra, hogy tájékoztassa a kérdést előterjesztő bíróságot minden olyan, az uniós jog értelmezésére vonatkozó szempontról, amely lehetővé teheti e bíróság számára az ilyen összeegyeztethetőség értékelését az előtte folyamatban lévő ügy eldöntése érdekében (2019. szeptember 18-i VIPA ítélet, C-222/18, EU:C:2019:751, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 A Bíróságnak tehát a jelen ügyben folytatott vizsgálatát az uniós jogi rendelkezésekre kell korlátoznia azáltal, hogy e rendelkezésekről hasznos értelmezést ad a kérdést előterjesztő bíróságnak, amelynek ez alapján döntenie kell a nemzeti rendelkezések uniós jognak való megfeleléséről az előtte folyamatban lévő jogvita elbírálása érdekében (2017. július 26-i Europa Way és Persidera ítélet, C-560/15, EU:C:2017:593, 36. pont).

20 Így az előterjesztett kérdések szövegére és az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolására tekintettel e kérdéseket úgy kell érteni, hogy azok a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának, valamint a Charta 20., 21. és 49. cikkének értelmezésére vonatkoznak, így a słupski kerületi ügyészség által felhozott, a hatáskör hiányára vonatkozó kifogást el kell utasítani.

21 Másodszor a słupski kerületi ügyészség, a lengyel, a spanyol és a svéd kormány, valamint az Európai Bizottság úgy véli, hogy a feltett kérdésekre nem szükséges válaszolni, mivel JI helyzete nem tartozik a 2004/757 kerethatározat hatálya alá. Álláspontjuk szerint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy JI ellen kizárólag személyes fogyasztás céljából történő kábítószer-birtoklás miatt folyik büntetőeljárás, ami a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően olyan magatartásnak minősül, amely nem tartozik a kerethatározat hatálya alá.

22 E tekintetben a 2004/757 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a kábítószerek kizárólag személyes – a nemzeti jogban meghatározottak szerinti – fogyasztás céljából történő birtoklása,, nem tartozik e kerethatározat hatálya alá.

23 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy JI ellen jelentős mennyiségű kábítószer és pszichotróp anyag birtoklása miatt folyik eljárás, ami a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdésében meghatározott bűncselekményt valósítja meg, másrészt pedig, hogy e kábítószerek és anyagok személyes fogyasztás céljából voltak a birtokában. Az ilyen helyzet tehát nem tartozik a 2004/757 kerethatározat hatálya alá.

24 Mindemellett emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már több alkalommal kimondta, hogy hatáskörrel rendelkezik az uniós jogi rendelkezésekre vonatkozó, előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről való döntésre olyan helyzetekben, amikor az alapeljárás tárgyát képező tények nem tartoznak ugyan az uniós jog hatálya alá, és így kizárólag valamely tagállam hatáskörébe tartoznak, de az említett uniós jogi rendelkezéseket a nemzeti jog a tartalmukra való hivatkozással alkalmazandóvá teszi (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A Bíróság e tekintetben többek között hangsúlyozta, hogy amikor egy nemzeti jogszabály arra törekszik, hogy a tisztán belső jogviszonyokra adott megoldásaiban összhangban legyen az uniós joggal, például annak érdekében, hogy elkerülje a saját állampolgárokkal szembeni hátrányos megkülönböztetést vagy a verseny esetleges torzulását, illetve hogy hasonló tényállások mellett egységes eljárást biztosítson, határozott érdek fűződik ahhoz, hogy a jövőbeli eltérő értelmezések elkerülése érdekében az uniós jogból vett rendelkezéseket vagy fogalmakat egységesen értelmezzék, függetlenül attól, hogy milyen körülmények között alkalmazzák azokat (2012. július 12-i SC Volksbank România ítélet, C-602/10, EU:C:2012:443, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Így igazolt az, hogy a Bíróság uniós jogi rendelkezéseket értelmezzen olyan helyzetekben, amelyek nem tartoznak az uniós jog hatálya alá, ha e rendelkezéseket a nemzeti jog közvetlenül és feltétel nélkül alkalmazhatóvá tette az ilyen helyzetekre, az ilyen helyzetek és az uniós jog hatálya alá tartozó helyzetek azonos módon történő kezelésének biztosítása érdekében (2012. október 18-i Nolan ítélet, C-583/10, EU:C:2012:638, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a 2004/757 kerethatározatot a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény ültette át a lengyel jogba. Közelebbről, a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból, valamint a lengyel kormány által a Bíróság előtti tárgyaláson tett pontosításokból kitűnik, hogy e törvény 62. cikkének (2) bekezdése átültette a belső jogba az említett kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint a „nagy mennyiségű kábítószer” e kerethatározat 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő fogalmát.

28 Amint azt a słupski kerületi ügyészség és a lengyel kormány a Bíróság előtti tárgyaláson kifejtette, a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdése a jelentős mértékű kábítószer vagy pszichotróp anyag birtoklását bünteti, történjen az akár személyes fogyasztás céljából, akár más célból, többek között a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt tevékenységek valamelyikének gyakorlása céljából.

29 Mivel a 2004/757 kerethatározat 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „nagy mennyiségű kábítószer” birtoklását mint súlyosító körülményt a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény útján alkalmazni kell az e kerethatározat hatálya alól kizárt magatartásokra, mégpedig a kábítószerek kizárólag személyes fogyasztás céljából történő tartására, egyértelmű érdek fűződik az uniós jog e rendelkezésének egységes értelmezéséhez.

30 E körülményekre figyelemmel a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az előterjesztett kérdések megválaszolására.

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

31 Az együttesen vizsgálandó kérdéseivel az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének a) pontját, valamint a Charta 20., 21. és 49. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha valamely tagállam a jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag – akár személyes fogyasztás, akár pedig kábítószer-kereskedelem céljából történő – birtoklását bűncselekménynek minősíti, amellett hogy a „jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag" fogalmának értelmezését a nemzeti bíróságok eseti alapon történő értékelésére hagyja.

32 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2004/757 kerethatározatot többek között az EU 31. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján fogadták el, amely többek között előírta, hogy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a közös fellépés célja a tiltott kábítószer-kereskedelem területén elkövetett bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályokat bevezető intézkedések fokozatos elfogadása.

33 Egyébiránt a 2004/757 kerethatározat (3) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e kerethatározat a tiltott kábítószer- és prekurzor-kereskedelem területén elkövetett bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályokat állapítja meg, amelyek célja, hogy közös, uniós szintű megközelítést határozzanak meg a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemben.

34 Különösen a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjából, valamint 4. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy a kábítószerek termelés, előállítás, kivonás, készítés, felajánlás, értékesítésre való felajánlás, forgalmazás, értékesítés, bármilyen feltétel mellett való szállítás, közvetítés, feladás, tranzitálás, fuvarozás, importálás vagy exportálás céljából történő birtoklása maximálisan legalább egy évtől három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekménynek minősítendő.

35 Ezenkívül az említett kerethatározat 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjából kitűnik, hogy a tagállamoknak ezt a bűncselekményt, amennyiben az „nagy mennyiségű kábítószert érint", maximálisan legalább öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel kell büntetniük.

36 Mindemellett egyrészt, amint az a jelen ítélet 22. pontjából kitűnik, a 2004/757 kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése kizárja annak hatálya alól többek között a kábítószerek kizárólag személyes – a nemzeti jogszabályokban meghatározottak szerinti – fogyasztás céljából történő birtoklását. Másrészt, a 2004/757 kerethatározat (4) preambulumbekezdése kimondja, hogy bizonyos, a személyes fogyasztásra vonatkozó magatartástípusoknak a kerethatározat hatálya alól történő kizárása viszont nem jelent tanácsi iránymutatást arra vonatkozóan, hogy a tagállamoknak hogyan kell ezeket az egyéb eseteket nemzeti jogukban kezelniük.

37 Ebből az következik, amint arra a főtanácsnok az indítványának 47. pontjában rámutatott, hogy a tagállamok továbbra is minősített esetként kezelhetik a nagy mennyiségű kábítószer személyes fogyasztás céljából történő birtoklását.

38 Mindazonáltal, amint az a jelen ítélet 12–14. pontjából kitűnik, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a Charta 20., 21. és 49. cikkében foglalt, a törvény előtti egyenlőségnek, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az, hogy „a jelentős mennyiségű kábítószer és pszichotróp anyag[nak]" a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdése

értelmében vett, és a 2004/757 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő „nagy mennyiségű kábítószer” fogalmát a belső jogba átültető fogalmát a nemzeti jogalkotó nem definiálja, hanem azt a nemzeti bíróságok eseti alapon értelmezik.

39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kerethatározatok az elérendő célokat illetően kötelezőek a tagállamokra, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyják (lásd ebben az értelemben: 2019. június 24-i Popławski ítélet, C-573/17, EU:C:2019:530, 69. pont).

40 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontja, valamint 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja csupán azt írja elő a tagállamok számára, hogy a „nagy mennyiségű kábítószert” érintő, kábítószer-kereskedelemmel összefüggő birtoklást rendeljék büntetni maximálisan legalább öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel.

41 Márpedig, egyrészt e kerethatározat egyáltalán nem határozza meg a 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „nagy mennyiségű kábítószer” fogalmát. Másrészt, amint az a jelen ítélet 32. és 33. pontjából kitűnik, az említett kerethatározat csupán minimális harmonizációs eszköz. Következésképpen a tagállamok széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek az említett fogalomnak a nemzeti jogukba történő átültetését illetően.

42 Mindemellett a tagállamok az uniós jog végrehajtásakor a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében kötelesek tiszteletben tartani a Charta által biztosított alapvető jogokat, köztük többek között a Charta 20., 21. és 49. cikkében rögzített jogokat (lásd ebben az értelemben: 2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet, C-617/10, EU:C:2013:105, 17. és 18. pont).

43 Ennek keretében elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 20. és 21. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőség elve, illetve a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyformán, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíve igazolható (2007. május 3-i Advocaten voor de Wereld ítélet, C-303/05, EU:C:2007:261, 56. pont).

44 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a kábítószer-függőség megelőzéséről szóló törvény 62. cikkének (2) bekezdése azáltal, hogy a jelentős mennyiségű kábítószer és pszichotróp anyag birtoklását egy évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, semmiféle eltérő bánásmódot nem teremt e bűncselekmény esetleges elkövetői tekintetében.

45 Másodszor, amint arra a főtanácsnok az indítványának 62. pontjában rámutatott, az a tény, hogy a nemzeti bíróságok bizonyos mértékű mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek valamely nemzeti jogi rendelkezés értelmezése és alkalmazása során, önmagában nem jelenti a Charta 20. és 21. cikkének megsértését.

46 Végül harmadszor, amint az a jelen ítélet 32. és 33. pontjából kitűnik, a 2004/757 kerethatározat csupán minimumszabályokat állapít meg a tiltott kábítószer- és prekurzor-kereskedelem területén elkövetett bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozóan. Ebből következik, hogy a különböző nemzeti jogrendekben elfogadott, az említett kerethatározat végrehajtását szolgáló intézkedések közötti különbség nem tekinthető a hátrányos megkülönböztetés tilalma megsértésének (lásd analógia útján: 2007. május 3-i Advocaten voor de Wereld ítélet, C-303/05, EU:C:2007:261, 59. és 60. pont).

47 Másodsorban a Charta 49. cikkének (1) bekezdésében rögzített, a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvét illetően emlékeztetni kell arra, hogy ezt az elvet többek között az EJEE 7. cikkének (1) bekezdése határozza meg (lásd ebben az értelemben: 2017. december 5-i M.A.S. és M.B. ítélet, C-42/17, EU:C:2017:936, 53. pont). A Charta 52. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Charta 49. cikkében biztosított jog tartalma és terjedelme azonos az EJEE által biztosított jogéval.

48 Az említett elv értelmében a büntetőjogi rendelkezéseknek a bűncselekményi tényállás és a büntetés meghatározása terén tiszteletben kell tartaniuk bizonyos hozzáférhetőségi és előreláthatósági követelményeket (2017. december 5-i M.A.S. és M.B. ítélet, C-42/17, EU:C:2017:936, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Ebből következik, hogy a törvénynek világosan meg kell határoznia a jogsértéseket és a hozzájuk kapcsolódó büntetéseket. E feltétel akkor teljesül, ha a terhelt – a releváns rendelkezés megfogalmazásából, szükség esetén a bíróságok által nyújtott értelmezés segítségével – megtudhatja, hogy mely cselekmények és mulasztások vonják maguk után a büntetőjogi felelősségét (lásd ebben az értelemben: 2008. június 3-i Intertanko és társai ítélet, C-308/06, EU:C:2008:312, 71. pont; 2017. december 5-i M.A.S. és M.B. ítélet, C-42/17, EU:C:2017:936, 56. pont,).

50 Ezenkívül az alkalmazandó jogszabály meghatározottságának elvét nem lehet úgy értelmezni, hogy az tiltja a büntetőjogi felelősség szabályainak bírói értelmezések útján történő fokozatos világossá tételét, amennyiben azok észszerűen előreláthatók (2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 167. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Következésképpen a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam súlyosabb büntetőjogi szankciókat helyez kilátásba „a jelentős mennyiségű kábítószer és pszichotróp anyag” birtoklásának vétségével szemben, amellett hogy e fogalom értelmezését a nemzeti bíróságok eseti alapon történő értékelésére hagyja, feltéve hogy ez az értékelés megfelel a kiszámíthatóság jelen ítélet 48–50. pontjában kifejtett követelményeinek.

52 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2004/757 kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének a) pontját, valamint a Charta 20., 21. és 49. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam a jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag – akár személyes fogyasztás, akár pedig kábítószer-kereskedelem céljából történő – birtoklását bűncselekménynek minősíti, amellett hogy a „jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag” fogalmának értelmezését a nemzeti bíróságok eseti alapon történő értékelésére hagyja, feltéve hogy ez az értelmezés észszerűen előrelátható.

## A költségekről

53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

**A tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2004. október 25-i 2004/757/IB tanácsi kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének a) pontját, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20., 21. és 49. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam a jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag – akár személyes fogyasztás, akár pedig kábítószer-kereskedelem céljából történő – birtoklását bűncselekménynek minősíti, amellett hogy a „jelentős mennyiségű kábítószer vagy pszichotróp anyag” fogalmának értelmezését a nemzeti bíróságok eseti alapon történő értékelésére hagyja, feltéve hogy ez az értelmezés észszerűen előrelátható.**

Aláírások